

Sbohem smutku

Václav Neckář

Protože všechno
z velké výšky splývá,
je na tom bezpochyby
krásně pták.

Na tvářích slzy nevidí,
nikdo ho smíchem nešidí,
nečeká pranic od lidí
a zpívá, zpívá.

Tajně si na zahradě
létat zkouším,
zatím jsem zvládnul
jenom volný pád.

Přeletět smutek můj
se vůbec nepokouším,
ač chtěl bych sbohem smutku
z výšky dát a rád.

Rec.:

Každej to zkouší, každej chce utéct
z toho, co ho vobklopuje někam,
někam vysoko. Vysoko, aby se na ty druhý
mohl dívat z vejšky.
Já to taky zkouším abych se nevodlišoval.
Zkouším to, i když, i když mi to moc nejde,
i když si myslím, že je to zbytečný, přesto...

Tajně si na zahradě...

Přeletět smutek můj...